

HA FALLECIDO ROBERTO FERRUZ CAMACHO

Roberto nos ha dejado con setenta años recién cumplidos, cuarenta de los cuales trabajó para nuestra empresa SGAB y diez más, ya jubilado, siguiendo al pie del cañón para ATAB.

Toda su vida la dedicó a ayudar a quién se lo pidiera o a quién él supiera que lo necesitaba, muchas veces desde el anonimato, sin esperar recompensa alguna por ello, pues todos hemos sido sus **compañeros**.

Refundó nuestro sindicato y fue secretario de la Junta y de la Sección Sindical durante muchos años.

Todos hemos conocido su grandísima capacidad de trabajo, su dedicación, su ilusión en todo lo que llevaba a cabo.

El vacío que nos deja es enorme, pero en recuerdo de él, desde esta nuestra ATAB continuaremos con su labor.

Ya de entrada pedimos comprensión para los que seguimos adelante, pues seguro que se notará su ausencia en todo.

Descanse en paz.

Pilar de Miguel

EL TORREÓN SIGUE SU ANDADURA

Como sabéis hemos estado sin mandar un Torreón desde Marzo.

Roberto era el encargado de editarlo y desde que enfermó nos hemos visto obligados a posponerlo esperando a la evolución de su enfermedad.

Lamentando el fatal desenlace, un grupo de compañeros hemos tomado la iniciativa de continuar con la edición periódica de esta publicación, esperando poder mantener el interés y apoyo que siempre nos habéis demostrado.

25 ANYS COMPARTINT SINDICALISME AMB EN ROBERTO

L'any 1990, després de cinc anys d'entrar a treballar a la Central de Cornellà, em vaig afiliar a l'ATAB. Era la primera vegada que m'apuntava a un sindicat, em vaig afiliar desconecent completament l'ATAB i perquè creia en un sindicalisme independent de base. Al mateix any ja sortia delegat en les primeres eleccions sindicals i començava un llarg camí que ha durat fins avui.

Els primers temps van ser d'un aprenentatge intensiu; entre el Pérez Pascual i el Roberto Ferruz vaig aprendre els fonaments d'una forma de fer sindicalisme honesta i eficaç. Més endavant, col·laborant estretament amb en Roberto, vaig passar uns anys dels que guardo el millor record, anys d'una activitat intensa amb multitud de negociacions diverses que aportaven millores palpables de les condicions laborals dels treballadors. Al davant teníem una direcció (Fornesa, Jové, Ginesta) de gran honestedat intel·lectual i amb la que compartíem la voluntat de fer una empresa sostenible en el futur.

L'any 1998, a causa d'una malaltia d'en Roberto, aquest em va proposar substituir-lo com a secretari del sindicat, càrrec que vaig assumir amb seriosos dubtes sobre les meves capacitats per seguir la feina d'un home únic. Sense el recolzament en segon pla que em van oferir constantment, no hauria estat possible que me'n sortís.

Mentrestant, l'antiga direcció desapareixia i una política d'assetjament a l'ATAB forjava una aliança de direcció i altres sindicats per mirar de fer-nos desaparèixer del mapa. Al 2007 molts companys d'ATAB vam patir las conseqüències d'aquesta política. Només l'enorme esforç que vam fer tots els homes i dones d'ATAB en aquells dies difícils, sense deixar-nos atemorir, ni comprar, va permetre que ho poguéssim superar.

Finalment, al 2011 i com a conseqüència de l'ERO, em vaig jubilar amb la tranquil·litat que dona el fet de deixar en les millors mans la continuïtat del sindicat.

Avui vull expressar públicament el meu reconeixement a en Roberto per la seva vida de compromís amb els treballadors i treballadores d'Aigües de Barcelona, la seva capacitat de treball inesgotable en favor dels nostres drets, la seva honestedat professional insubornable i l'exemple permanent que ha sigut per generacions de sindicalistes que seguim els seus passos amb il·lusió i fermesa.

Una abraçada amic, t'he perdut però el teu record seguirà sempre al meu cor.

Xavier Gumà

MISSA - FUNERAL TREBALLADORS DIFUNTS

DIMARTS 3 de NOVEMBRE a las 6 de la tarda

**PARRÒQUIA DE LA CONCEPCIÓ.
Carrer d'Aragó 299, entre Pau Clarís i Bruc.**

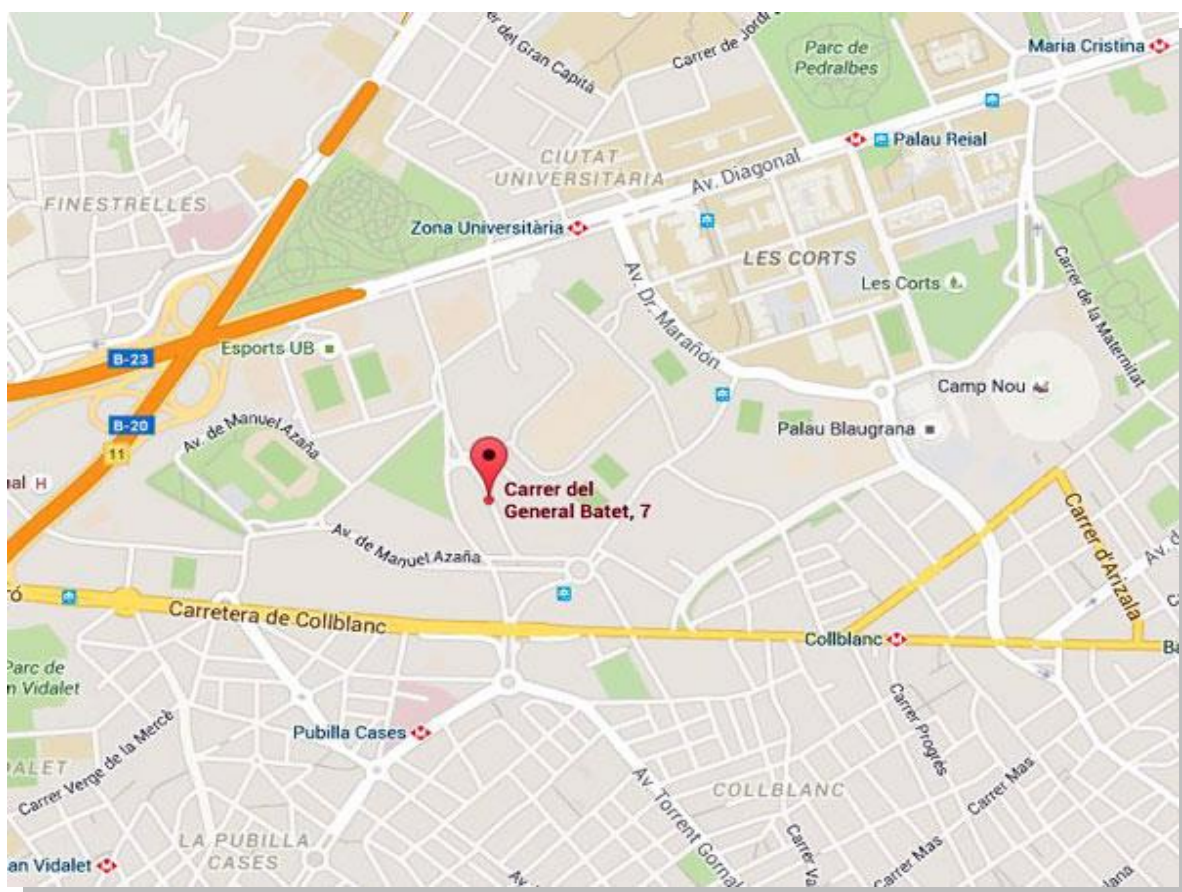
CANVI DE SEU D'AIGÜES DE BARCELONA

Us informem que a causa de la venda de la Torre Agbar al grup hotelier Hyat, la seu social d'Aigües de Barcelona s'ha traslladat al centre de treball de Collblanc, situat al carrer General Batet nº 7.

El departament de Recursos Humans està aquí i els telèfons són els mateixos que hi havia abans.

S'hi pot accedir amb el Metro Línia V parada Pubilla Cases, Metro línia III parada Zona Universitària i Autobús línies D20, L14

Segueix-nos a

ATAB

LOTERIA DE NADAL

94.534

Les participacions al preu de 5€ ja estan a la venda.

Es juga 4€ de loteria i 1€ pel sorteig d'una panera composta per:

- 1 TABLET DE 9"
- 1 PERNIL IBÈRIC DE GLA
- 6 AMPOLLES DE CAVA BRUT NATURE

OBITUARIS

No tenim gaire costum d'escriure sobre els nostres companys quan han fet el traspàs, però tampoc és massa habitual que ens deixin dos companys al mateix dia: En Joan Tuldrà i en Roberto Ferruz. Al cel siguin.

D'en Joan Tuldrà puc dir que, a part de ser un bon col·lega i que teníem molt bona relació, es va imposar una tasca socio-cultural molt positiva. Organitzava viatges per donar conèixer el país, amb tot el que això imposa: compromís amb la responsabilitat de cercar llocs emblemàtics, restaurants que et facin quedar bé i amb capacitat més que suficient per acollir tots els viatgers, que quasi bé sempre agrupava de dos a tres autocars per excursió i, en viatges de més d'un dia, trobar allotjament per tothom, sia en hotels o en apartaments o l'habitatge adient. Crec que fórem molts els que vam gaudir de la seva tasca. Descansi en pau.

Pel que fa en Roberto Ferruz, què voleu que us digui; vosaltres en sabeu més que jo de la gran tasca humanitària que a través del sindicat d'empresa portà a cap durant moltes dècades. En actiu i de jubilat.

Vam congeniar de seguida i, és la meua opinió, férem un bon tàndem en in comptables ocasions. Vàrem col·laborar, entre altres companys, en crear el sindicat ATAB, vam desenvolupar els Estatuts i les Seccions per a cada apartat a portar a terme les tasques sindicals. Discutir convenis, elaborar estratègies, etc. Buscava sortida a qualsevol necessitat d'algun company o membre familiar, organitzava en un tres i no res una campanya per aportar queviures, roba, utensilis de la llar, el que fos, per ajudar gent necessitada d'arreu. I mil coses més. Però el que a mi m'impressionava més, era l'aplom (domini, ferma, seguretat) en que endegava allò que empenia. Al seu costat tenies la certesa de que tot aniria bé.

Només em resta dir que, la conversa que vàrem tenir poc abans d'anar-se'n, li permeti gaudir del que tots desitgem: el paradís. Que allà ens hi puguem retrobar. Amén.

Eliseu Massana